

Kommentarer till bedömningskriterierna för muntlig uppgift

- Den muntliga uppgiften bedöms i fyra olika kategorier:
  1. Interaktion och flyt
  2. Kommunikativ utformning
  3. Formell korrekthet och komplexitet
  4. Uttal och intonation
- Observera att kravet på grammatisk korrekthet/behärskning inte kan vara lika högt ställt i muntlig interaktion som i skriftlig.
- Inom varje kategori finns tre steg: A, B och C.

A = god B2-nivå eller över B2

B = uppnådd B2

C = under B2

- För att kunna ge bedömningen A eller B inom en kategori måste alla beskrivna kriterier för A eller B vara uppfyllda. Om en testtagare uppfyller alla kriterier utom ett för A, går man ner till B i bedömningen. På samma sätt går man ner till C om en testtagare inte uppfyller alla kriterier för B.
- Den kritiska skiljelinjen går mellan B och C, eftersom C innebär att testtagaren är under B2-nivån.
- I praktiken är det inte avgörande om testtagaren får A eller B. Distinktionen A/B ska göra det lättare att urskilja vilka som faktiskt har uppnådd B2-nivå från dem som har en god B2-nivå eller som kanske t o m ligger över B2. Risken blir då mindre att man lägger en lägstanivå för uppnådd B2 för högt.
- Testledaren bör ha huvudsakligt fokus på en holistisk bedömning (B2 eller under B2) under provet. Bisittaren koncentrerar sig på den analytiska bedömningen enligt bedömningskriterierna.
- Sambedömning sker direkt efter varje muntligt prov. Om testledaren och bisittaren inte är överens om huruvida testtagaren är godkänd eller inte lyssnar man på ljudinspelningen. Om man fortfarande inte är ense konsulterar man en tredje person som får fälla avgörandet.

1. Interaktion och flyt		
Återkopplar till och följer upp det samtalspartnern säger. Utvecklar samtalet och för det framåt. Språket är oftast flytande och ledigt.	A	
Återkopplar till det samtalspartnern säger och håller samtalet vid liv. Språket flyter för det mesta i ett ganska jämnt tempo, men talaren kan tveka och gör vissa längre pauser.	B	
Har svårt att hålla samtalet igång och återkopplar sällan till det samtalspartnern säger. Talet flyter inte, utan kännetecknas av åtskilliga längre pauser och omformuleringar.	C	

2. Kommunikativ utformning		
Har ett stort och relativt varierat ordförråd och kan prata om de aktuella ämnena. Vissa hopblandningar och felaktiga ordval förekommer, men dessa hindrar inte kommunikationen. Uttrycker sig klart och tydligt. Klarar att hålla en monolog. Innehållet är relevant för temat.	A	
Har ett tillräckligt stort ordförråd för att kunna prata om de aktuella ämnena. Luckor i ordförrådet kan dock leda till tvekan, omformuleringar och hopblandningar, men det hindrar inte kommunikationen i stort. Uttrycker sig för det mesta klart och tydligt. Klarar att hålla en monolog. Innehållet är relevant för temat.	B	
Har ett begränsat ordförråd och har därför svårt att prata om de aktuella ämnena. Hopblandningar och felaktiga ordval hindrar kommunikationen. Klarar inte att hålla en monolog. Innehållet är ej relevant för temat.	C	

3. Formell korrekthet och komplexitet		
Har god grammatisk behärskning*. Fel förekommer, men sällan genomgående. Felen stör dock inte kommunikationen. Använder vissa komplexa satskonstruktioner.	A	
Har relativt god grammatisk behärskning. En hel del fel förekommer, vissa t o m genomgående. Felen hindrar dock inte kommunikationen. Använder vissa komplexa satskonstruktioner.	B	
Upprepade grammatiska fel hindrar kommunikationen. Använder genomgående enkla satskonstruktioner.	C	

4. Uttal och intonation		
Har ett klart och tydligt uttal och bra intonation. Språket låter naturligt, men man kan märka att talaren inte är infödd.	A	
Har en märkbar brytning och gör en del uttalsfel, men den som lyssnar behöver inte anstränga sig för att förstå.	B	
Har kraftig brytning och gör många uttalsfel. Lyssnaren måste anstränga sig för att förstå.	C	